

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας, καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ 'ΙΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
'Εσωτερικοῦ δραχ. 7.—'Εξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Λί συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς
καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

'Εν Ἑλλάδι λεπ. 15.—'Εν τῷ Ἑξωτ. φρ. χρ. 0,15

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἔν 'ΑΘῖναις

'Οδὸς Αἰόλου, 119, ἐναντὶ Χρυσοσπηλαιωτίσεως

Περίοδος Β'.—Τόμ. 5^{ος}.

'Εν Ἀθῖναις, τὴν 17 Ἰανουαρίου 1898

'Ετος 20^{ον}.—'Αριθ. 3

Η ΣΦΙΓΕ ΤΩΝ ΠΑΓΩΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ

Βραβευθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας

(Συνέχεια· ἴδε σελ. 1)

Με πολλὰς καὶ μεγάλας διαχύσεις ὑπεδέχθη ὁ κύριος Ἀτκινς τὸν πλοίαρχον τοῦ Ἀλβράνου, ὁ ὁποῖος ὅμως μοὶ ἐφάνη πολὺ ὀλιγώτερον διαχυτικός.

Ἔως σαρανταπέντε ἐτῶν ἄνθρωπος· κρᾶσις αἱματώδης· σῶμα καλοδεμένον, ὡς τὸ σκάφος τῆς γολέτας τοῦ κεφαλῇ μεγάλῃ· κόμη ἀργίσσα ἥδη νὰ λευκίνηται· ὀφθαλμοὶ μαῦροι, λάμποντες ἐκτάκτως

ζωηρῶς ὑπὸ πυκνὰς βλεφαρίδας· χεῖλη συνεσφιγμένα· ὀδόντες ὑγιεῖς, ἐπὶ σιαγῶνων ἰσχυρῶν· πώγων ἐπιμηκυνόμενος δι' ὑπογενείου πυρροῦ, — ἰδοὺ ἐξωτερικῶς ὁ πλοίαρχος Λάν Γκνύ. Φυσιογνωμία μᾶλλον ἀπαθὴς, ἀνθρώπου περισκεμμένου καὶ ἐπιφυλακτικοῦ, ὁ ὁποῖος δὲν ἀποκαλύπτει εὐκόλως τὰ κρύφια τοῦ διανοήματα. Τοῦτο ἔμαθα τὴν ἰδίαν ἐκείνην ἡμέραν, παρ' ἀνθρώπου τινός, ὁ ὁποῖος ἐγνώριζε τὸν πλοίαρχον Λάν Γκνύ, πολὺ καλλίτερα βέβαια ἀπὸ τὸν ξενοδόχον μου, μολοντότι εἶχε τὴν ἀξίωσιν ὅτι ἦτο φίλος τοῦ στενός... Καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἦτο ὁ ναύκληρος, μετ' ἄλλους λόγους ὁ λοστρόμος τοῦ Ἀλβράνου, κάποιος Οὐρλιγκερλῆς, ἐκ τῆς νήσου Οὐίγτης, τεισπράκοντα ἐτῶν, μᾶλλον κοντός καὶ μᾶλλον εὐτραφής, δυνατός, μετ' σκέλη τοξοειδῆ, μετ' κεφαλὴν ὀλοστρόγγυλην, μετ' αὐχένα ὡς ταύρου, μετ' στήθος εὐρύ, ὡς νὰ ἐνέκλειε δύο ζεύγη πνευμόνων, αἰωνίως ἀσθμαίνων καὶ λαλῶν, πάντοτε γελαστός, φαιδρός, ὁμιλητικὸς, διαχυτικώτατος. Εἰς τὸ ἀριστερόν του αὐτὶ ἐφορούσεν ἓνα σκουλαρίκι, καὶ κάτωθεν τῶν ὀφθαλμῶν του ἐξη-

πλοῦτο δίκτυον ρυτίδων, αἱ ὁποῖαι ὠφεύλοντο εἰς τὸν συνεχῆ του γέλωτα. Ὅποια ἀντίθεσις πρὸς τὸν πλοίαρχον! καὶ πῶς δύο ἄνθρωποι τόσοι ἄνόμοιοι, ἠδύνατο νὰ συνεννοοῦνται!... Καὶ ἐν τούτοις συνεννοοῦντο κάλλιστα, διότι δεκαπέντε ἤδη ἔτη ἐταξίδευον μαζί, κατ' ἀρχὰς διὰ τοῦ βρικίου Πόθερ, τὸ ὁποῖον ἀντικατέστησεν ὁ Ἀλβράνος, ἐξ ἑτη πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς παρουσίας ἱστορίας. Καὶ τὰς πληροφορίας ταύτας ὤφειλα ἐπίσης εἰς τὸν ξενοδόχον μου.

Μόλις ἔφθασεν ὁ Οὐρλιγκερλῆς, ἔμυθε παρὰ τοῦ Ἀτκινς, ὅτι, ἂν συγκατετίθετο ὁ πλοίαρχος Λάν Γκνύ, θὰ ἐπε-

διβαζόμην ἐπὶ τοῦ Ἀλβράνου. Διὰ τοῦτο χωρὶς συστάσεις καὶ διατυπώσεις, μ' ἐπλησίασεν ἀμέσως τὸ ἴδιον ἀπόγευμα καὶ μετ' προσηγόρευσεν ὀνομαστί:

— Κύριε Ζώρλιγκ, τὰ σέβη μου!

— Χαίρετε, φίλε μου, ἀπεκρίθην.

Τί ἀγαπᾶτε;

— Νὰ σας ὑπηρετήσω.

— Νὰ με ὑπηρετήσετε; Καὶ εἰς τί;

— Ἐμαθα ὅτι ἐπιθυμεῖτε νάναχωρήσετε μετ' τὸν Ἀλβράνον.

— Ἀ!... καὶ ποῖος εἴσθε σεῖς;

— Εἰμαι ὁ ναύκληρος Οὐρλιγκερλῆς, σύντροφος πιστός καὶ φίλος τοῦ πλοίαρχου Λάν Γκνύ, ὁ ὁποῖος με ἀκούει κάποτε, ἂν καὶ μερικοὶ λέγουν ὅτι δὲν ἀκούει κανένα.

— Χαίρω πολὺ... Τότε λοιπόν, ἂν εἴσθε εὐκαιρος αὐτὴν τὴν στιγμήν, ἃς συνομιλήσωμεν.

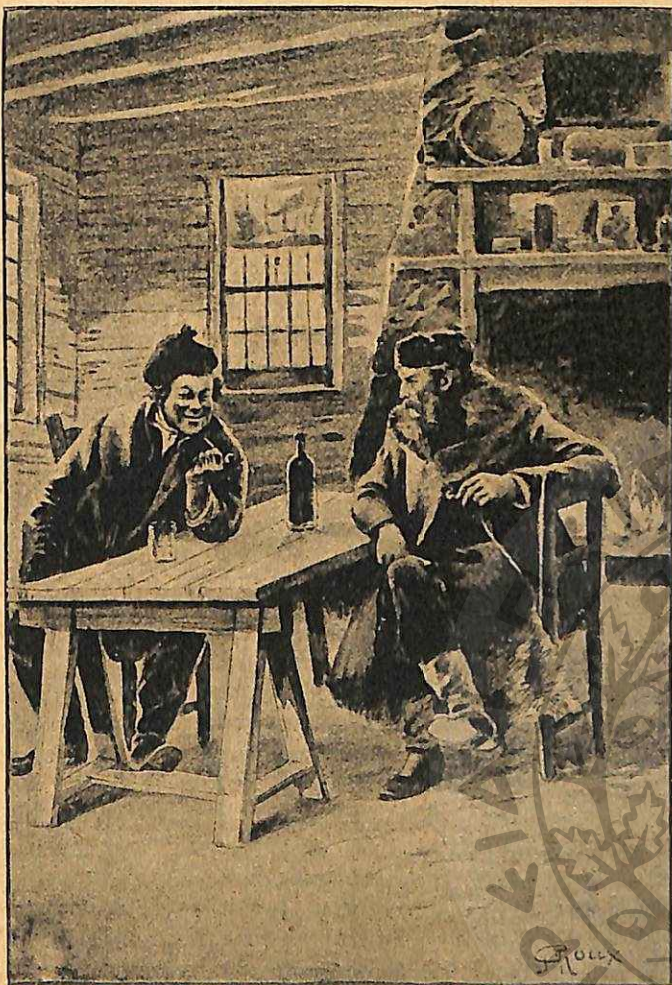
— Εὐχαρίστως. Ἐχω καιρὸν δύο ὥρας. Ἐπειτα, κύριε Ζώρλιγκ, σήμερα ἔχομεν πολὺ ὀλίγην ἐργασίαν. Ἄν εἴσθε καὶ σεῖς ἐλεύθερος, εἰμποροῦμεν νὰ ὑπάγωμεν εἰς τοῦ Ἀτκινς, νὰ πάρωμεν ἓνα τσάι μετ' ὀλίγον οὐίσκι, καὶ νὰ τα ποῦμεν ἐκεῖ μετ' ὅλην μας τὴν ἡσυχίαν.

— Ναί, ἀλλὰ ξεύρετε, ἐγὼ δὲν πίνω!

— Δὲν πειράζει! ἐγὼ πίνω καὶ γιὰ τοὺς δύο μας. Ἀλήθεια, κύριε Ζώρλιγκ, ποτὲ δὲν πίνω περισσότερο ἀπ' ὅ,τι πρέπει, πάντα ὅμως ὅσο πρέπει!

Ἠκολούθησα τὸν ναύκληρον, καὶ ἐνῶ ὁ κύριος Ἀτκινς, ἐπὶ τῆς γολέτας εὐρισκόμενος, ἐπαζάρουν τὰς πραγματείας, τὰς ὁποίας θὰ ἡγόραζε καὶ θὰ ἐπωλοῦσεν, ἡμεῖς οἱ δύο ἐκαθήσαμεν εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ ξενοδοχείου τοῦ καὶ ἡρχίσασμεν τὴν συνομιλίαν.

— Ὁ Ἀτκινς, εἶπα πρὸς τὸν ναύκληρον, προσεφέρθη νὰ μεσιτεύσῃ μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τοῦ πλοίαρχου Λάν Γκνύ τὸν

« Χρειάζεται τέχνη, κύριε Ζώρλιγκ, χρειάζεται πονηριά... »
(Σελ. 18, στήλ. α'.)

